

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת שבועות

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל: 02(571-2016)

פ"ז כל הנשבעין

גמ' מד: - מז:

שבועה מדאו' נשבעין ונפטריין [ולקח בעליו (השבועה) ולא ישלם]

נשבעין ונוטליין:

(1) שכיר שלא קבל שכרו [בעה"ב טרוד בפועליו]
ולא אחר זמנו [חזקה אין בעה"ב עובר בבל תלין וכי מטי זמנו רמי אנפשי' ומידכר, וחזקה אין שכיר משהא שכרו]

ולא כששכרו שלא בעדים (רש"י - שא"ל ועשה עמו) [מיגו לא שכרתיך]
ולא בנחלקו בקציצה [בעה"ב מידכר] - או יביא רא' או בעה"ב ישבע ויפסיד
ולר"י אף בקציצה [בשבועה דאו' אבעה"ב עשו תקנה לשכיר]

(2) נגזל שמשכנו שלא ברשות ויצא עם כלים קטנים תחת כנפיו ויש עדים שנכנס

(3) נחבל כשיש עדים שיצא ממנו חבול במקום שיכול לחבל בעצמו או ע"י אחר

ר"י - כל הנ"ל רק כשיש שבועת מודה במקצת על הנתבע

(4) שכנגדו חשוד אשבועה

לר"י נשבעין דוקא כשכנגדו מודה במקצת

(5) מלוה על המשכון, (6) פוגמת כתובתה, (7) ע"א מעידה שהיא פרועה, (8) נפרע מנכסי יתומים, (9) אשה שנפרעת שלא בפניו, (10) יתומים שגבו, (11) חנוני על פנקסו (ובן ננס חולק)

רב ושמואל - המפקיד בעדים א"צ להחזיר בעדים, בשטר צריך להחזיר בעדים

הטמין כלים תחת כנפיו ואמר לקוחין בידי, ובעה"ב אמר השאלתים לו - אין הגזלן נאמן (רש"י - אפי' בשבועה),

חוץ: בעשוי למכור כליו, דברים שדרכן להטמין, איניש דצניע, בעה"ב טוען גנובין, לרש"י - דברים שאין עשויין להשאל

שניהם חשודין אשבועה - ר"מ - חזרה השבועה למקומה

רב ושמואל - לסיני (אין נזקקין),

ר' אבא - להמודה במקצת - מתוך שאינו יכול לישבע ישלם,
ר' יוסי, ר"נ להל' - יחלוקו

מקצתו מודה ומקצתו לא ידענא - ר' אמי (ונסכא דר' אבא) - מתוך... ישלם, אבל לא בין יורשין
[שבועת ה' בין שניהם - ולא יורשין]

לרב ושמואל - חזרה השבועה לסיני

{נהר הגדול נהר פרת - קרב לגבי דהינא (שמן) ואידהן, עבד מלך כמלך}

רש"י מו. - מו:

לר"י בלי מודה במקצת הוי תקנתא לתקנתא - לרש"י - היסת אבעה"ב, ולא תקנו להפכה אשכיר

לרש"י - ספרי אגדתא עשויין להשאל אבל שאר ספרים לא דמתקלקלין ויכול לומר לקוחין הן בידי

לרש"י - עבר אשבועת ביטוי דלהבא כשר לשבועה - דיצרו כפאו ואינו חשוד לשקר

גמ' מז: - מט.

חנוני אפנקסו - א"ל תן, "נתתי", "לא נטלנו" - ת"ק - שניהם נשבעים (במעמד חנוני [ליכספון]) ונוטליין מבעה"ב

בן ננס - נוטלין שלא בשבועה [שלא תהא שבועת שוא]

רבי - פועלים נשבעין ונוטלין מחנוני (ספק אי חזר בו)

תרי ותרי בהכחשה - רב הונא - כל כת בפנ"ע כשרה, רב חסדא - כולם פסולים

מלוה ולוה א' - שטר א' בכת זו וא' בזו - לכו"ע יד בעל השטר על התחתונה (רש"י - גובה רק הקטן שבהם)

במלוה א' על ב' לוויין - לרב חסדא פסולים, לרב הונא ספק

"שלמתי", "נתתי סחורה" - לרש"י - ת"ק - נשבע שבועת היסט ונפטר (חוץ מכבר הפשילן לאחוריו - המע"ה), ר"י - קונה א"צ שבועה [דרך חנווני שאינו מקיף/דרך שולחני לקחת דינר קודם] וחנווני צריך

שבועה לפרעון כתובה: פוגמת, ע"א שפרועה, ממשועבדים, מיתומים, שלא בפניו

יתומים מן היתומים בשבועת יורשין (שלא פקדנו אבא שפרוע) -

רב ושמואל וספק לר"נ לר"מ - לא במת הלוח ראשון [אינו מוריש שבועה לבניו (רש"י - דאינם יכולים ליטע שבועתו)] (ורק לב"ש ישבע [כגבוי דמי (רש"י - מוריש ממון ותקון רבנן בשבועה)])

ר' אלעזר - ישבעו שבועת היורשין

ר' אמי - בעמד מלוה בדין עם יתומים - אינו מוריש שבועה

בלא עמד בדין - שבועת יורשין

ר"נ - יחלוקן - כר' יוסי

להל' או כרב ושמואל או כר' אלעזר

לרשב"ג גובין בלי שבועה כשיש עדים שאמר לפני מיתתו שאינו פרוע

וערב דינו כיתמי דלוה [דערב יגבה מהם], ואח המלוה דינו כיתמי דמלוה

ר"פ - יורשי הפוגם שטרו ישבעו שבועת יורשין ונוטלין

נשבעין בטענת שמא - ר"נ - במודה במקצת [מורו היתר]: שותפין ואריסין לפני חלוקה (ואחר חלוקה

ע"י גלגול), אפוטרופוס או אשה או בן בית שנושא ונותן בנכסי השני,

רש"י - אפוטרופוס בנכסי יתומין מח' תנאים

מגלגלין שבועה אפי' משבועה דרבנן - לרב חסדא אין ב"ד פותחין לתובע לגלגל, ורב הונא חולק

אין מגלגלין לשבועת שכיר [רק להפיס דעתו]

שביעית משמטת שבועה [דבר השמיטה - אפי' דיבור] חוץ משבועת השותפין ואריסין [רש"י - כל בעל

משה ידו]